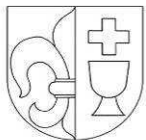


LEDČICKÉ NOVINY



XV. ročník, leden-březen 2014

Slovo starostky

Vážení spoluobčané,

letos poprvé mám možnost vás tímto způsobem oslovit a předat pár nových informací. První se týká vysokorychlostní trati, jejíž trasa by měla kopírovat těleso dálnice D-8, a to směrem k zastavěné části obce. Pro nás asi nejlepší varianta, jaká mohla nastat, protože železnice bude uložena v tunelu. Po několika letech, kdy se o vysokorychlostní trati hovořilo jen o jakési blíže neurčené stavbě, která by měla v budoucnu protínat naše katastrální území, a proslýchalo se, že na ni nejsou a nebudou peníze - v územně plánovací dokumentaci muselo být vymezeno ochranné pásmo pro ni, které se během několika let různě přesouvalo od západní strany obce k východu a naopak - se nic podstatného nedělo. Teprve počátkem letošního roku se obec vyjadřovala k navržené studii, jež zahrnovala úsek trati Praha – Litoměřice z celkové páteřní trasy Praha – Drážďany. V současnosti jsou známa alespoň přibližná data průběhu stavby. Dle ředitelství Českých drah a pracovníků, kteří projekty pro ni připravují, má zmíněný úsek být hotov do roku 2030 a měl by navazovat na soustavu dálkových rychlostních tratí v EU.

Dalším projektem, o němž se v poslední době hodně hovoří, je archeopark. O jeho případném vybudování, s nímž jeho navrhovatelé počítají v severovýchodní části obce, jste už zřejmě zaslechli mnoho. Na rozdíl od výše uvedené stavby železnice v tomto případě můžete uplatnit své stanovisko. A to písemným vyjádřením, doručeným do kanceláře obecního úřadu. Abychom si jako občané mohli udělat představu, jak by měl archeopark vypadat, kde přesně by se měl rozkládat a jakou funkci by měl plnit, připravují investoři pro nás veřejně přístupnou besedu. Měla by se uskutečnit pravděpodobně 3. nebo 4. května U Cinků. O přesném datu a hodině konání vás budeme včas informovat. Na setkání s investory se můžete ptát na vše, co se projektu týká. Z jejich odpovědí si budete moci udělat závěry a podle nich se následně rozhodnout, zda s vybudováním archeoparku budete či nebudete souhlasit. Záleží na vás, jaký postoj zaujmete. Konečné rozhodnutí k uvedenému záměru zastupitelé zatím nevydali.

Touto cestou bych chtěla poděkovat všem občanům, členům JSDH, zastupitelům i jejich rodinným příslušníkům, kteří se podíleli nejen na přípravách masopustu, ale i na jeho samotném průběhu. Každý, kdo se takové nebo podobné akce účastní ví, kolik osobního volna je třeba věnovat, abychom vzájemně utužovali dobré vztahy. Vesnickou pospolitost, která je znakem společenského života na venkově, si lidé vytvářejí nejen pro sebe, ale i pro ostatní. Společným setkáváním tak podporují trvalý zájem o život a rozvoj obce. A také se pěstují vztah k místu, kde žijí, k domovu.

K blížícím se svátkům jara vám přeji zejména pohodu a radost ze života, kterou právě jaro přináší v míře vrchovatě. Těšte se z rozkvetlých stromů a štěbetajících ptáčků a třeba i z posezení u Dundáku. Ostatně, i koleda vás k tomu vyzývá: „Hody, hody, doprovody, jaro už je vskutku tady. Se sluníčkem najdem sílu, do žil vlijem novou mízu. Pomlázka a kraslice k svátkům patří nejvíce.“

A nezapomeňte na malovaná vajíčka, na pečení beránků a mazanců či pletení pomlázek. Páni kluci, za holčičky a dívky se přimlouvám. Vyšlehejte je jen tak pro potěchu a kavalírsky. Nemusejí mít zrovna jelítka na pozadí. Pro ty, kterým se koledy za rok vyčoudily z hlavy, na závěr přidávám ještě jednu: „Veselého zajíčka, ať je svižná metlička, hodně pestrých vajíček, zmalovaných zadniček, pro krásu a pro zdraví, jak tradice vypráví.“

Šťastné Velikonoce!





Malá ledčická

kronika

Blahopřejeme

V prvním čtvrtletí letošního roku narozeniny oslavili:

50 let Frühauf Jaroslav čp. 51, 55 let Kovář Josef čp. 87, 55 let Kučerová Eva čp. 73, 60 let Kratochvílová Jaroslava čp. 198, 60 let Uher Josef čp. 139, 60 let Došek Vlastimil čp. 182, 65 let Petrák Josef čp. 123, 70 let Machová Marie čp. 210, 70 let Klatovská Marie čp. 213, 75 let Justová Alena čp. 82, 75 let Vránová Drahomíra čp. 135, 81 let Král Karel čp. 132, 82 let Došek Josef čp. 176, 83 let Jiránková Marie čp. 175, 84 let Králová Bohuslava čp. 167, 87 let Došková Miluše čp. 103,

Jejich životy se naplnily

V prvním čtvrtletí letošního roku nás navždy opustili: Voves Vlastimil čp. 14, Plicková Danuše čp. 102, Králová Zdeňka čp. 117.

Čest jejich památce!

Poděkování

Děkuji všem ledčickým spoluobčanům a Vzdělávacímu a podporujícímu spolku Říp za účast na posledním rozloučení s mým manželem panem Vlastimilem Vovsem.

Hana Vovsová s rodinou





Aktualitky

Zápis ze zasedání Zastupitelstva obce Ledčice konaného dne 17. 12. 2013 v 18 00 hodin U Cinků

- 1) – 2) Zastupitelstvo obce Ledčice schvaluje následující program veřejného zasedání:
- 3) Zahájení
- 4) Určení zapisovatele, ověřovatelů zápisu, kontrola zápisu a schválení programu
- 5) Prodej pozemků ve vlastnictví obce Ledčice
- 6) Rozpočet obce na rok 2014
- 7) Různé:
 - a) Inventarizace majetku
 - b) Pověření k rozpočtovému opatření
 - c) Záměr - archeopark
 - d) Záměr pronajmout, případně prodat pozemky ve vlastnictví obce Ledčice
 - e) Žádost o schválení podání žádosti PO o dotaci do programu - Fond volnočasové aktivity a primární prevence, vyhlášeného KÚ Středočeského kraje
 - f) Změna ÚPD obce Ledčice
- 8) Diskuse

5) Prodej pozemků - smlouvy

a) Návrh usnesení

Zastupitelstvo obce Ledčice neschvaluje úpravu smlouvy na prodej pozemku par. č. 396/7 o výměře 942 m², kde prodávající je obec Ledčice a kupující pan Ladislav Slaba, bytem U Cukrovaru 1066, Kralupy nad Vltavou a paní Jaroslava Tomanová, bytem U Cukrovaru 1068, Kralupy nad Vltavou.
Usnesení č. 57 bylo schváleno.

b) Prodej – navržené změny v kupní smlouvě

Předsedající seznámila přítomné s navrženými změnami v kupní smlouvě na prodej stavebních pozemků respektive p. p. č. 396/4 o výměře 2016 m², který se společně s kupní smlouvou rozdělí na pozemky p. č. 396/4 a 396/9. Prodej bude hrazen z hypotečního úvěru Raiffeisenbank, a. s a kupujícím je Nikolay Rozhok, občan Ruské federace s trvalým pobytem Praha 5, Klímová 335/2.

Návrh usnesení

Zastupitelstvo obce Ledčice schvaluje znění kupní smlouvy na prodej pozemku par.č. 396/4 o výměře 2016 m² v k. ú. Ledčice zapsaného na LV 10 001 pro obec a k. ú. Ledčice.
Usnesení č. 58 bylo schváleno.

6) Rozpočet na rok 2014

Předsedající seznámila přítomné s navrženými úpravami rozpočtu na rok 2014, zaznamenanými na zasedání ZO dne 19. 11. 2014. Rozpočet byl vyvěšen po dobu 15 dnů na úřední desce, a to od 22. 11. 2013 do 7. 12. 2013.

Návrh usnesení

Zastupitelstvo obce Ledčice schvaluje rozpočet Obce Ledčice pro rok 2014.
Usnesení č. 59 bylo schváleno.

7) Různé

a) Inventarizace majetku

Návrh usnesení:

Zastupitelstvo obce Ledčice schvaluje členy inventarizační komise ve složení:
předseda komise - Kamila Hlavsová, členové komise - Monika Knorová, Martina Reilichová.
Usnesení č. 60 bylo schváleno.

b) Pověření k provedení rozpočtového opatření č. 7 sestaveného ke dni 31. 12. 2013

Návrh usnesení:

Zastupitelstvo obce Ledčice zmocňuje starostku obce k provedení rozpočtového opatření č. 7 sestaveného ke dni 31. 12. 2013, které bude projednáno na nejbližším zasedání zastupitelstva obce v roce 2014.

Usnesení č. 61 bylo schváleno.

c) Záměr vybudování archeoparku

Předsedající seznámila se záměrem vybudovat v katastru obce Ledčice „Archeopark“ s přidruženým „Centrem pro dokumentaci, vyhodnocení a archivaci archeologických nálezů“.

Návrh usnesení:

Zastupitelstvo obce Ledčice bere na vědomí záměr vybudovat v katastru obce Ledčice „Archeopark“ s přidruženým „Centrem pro dokumentaci, vyhodnocení a archivaci archeologických nálezů“.

d) Záměr prodat případně pronajmout pozemky obce Ledčice na Cikánce

Předsedající seznámila se zájmem o odkoupení části pozemku na Cikánce včetně stavby kabin a pronajmutí části pozemku k pěstování lesních sazenic.

Návrh usnesení:

Zastupitelstvo obce Ledčice pověřuje p. Salače a p. Milera k jednání se zástupcem Sokola k vyřešení vlastnictví kabin.

Usnesení č. 62 bylo schváleno.

e) Žádost o dotaci do programu - Fond volnočasové aktivity a primární prevence, vyhlášeného Krajským úřadem Středočeského kraje.

Návrh usnesení:

Zastupitelstvo obce Ledčice schvaluje podání žádosti PO Základní škola a mateřská škola Ledčice do Fondu volnočasové aktivity a primární prevence, vyhlášeného Krajským úřadem Středočeského kraje a zavazuje se hradit poměrnou část finančních prostředků dle stanovených pravidel.

Usnesení č. 63 bylo schváleno.

f) Změna Územního plánu obce Ledčice

Návrh usnesení:

Zastupitelstvo obce Ledčice schvaluje zahájení Změny č. 2 Územního plánu obce Ledčice.

Usnesení č. 64 bylo schváleno.

8) Diskuse

- Informace – vyplatit odměnu za knihu o Ledčicích ve výši 10 000 Kč
- Odměny členům výborů, kteří nejsou členy zastupitelstva za celoroční práci a pomoc – odměny přidělí předsedové výborů
- Paní Reilichová: žádost o pokácení akátu naproti jejich domu z důvodů padání větví a nebezpečí úrazu

9) Závěr

Starostka obce poděkovala všem přítomným občanům i zastupitelům za účast a jejich celoroční práci, popřála krásné Vánoce a vše nejlepší v nastávajícím volebním roce 2014.

Zápis ze zasedání Zastupitelstva obce Ledčice konaného dne 6. 2. 2014 v 18 hodin U Cinků

Zastupitelstvo obce Ledčice schvaluje následující program veřejného zasedání:

- 1) Rozpočtového opatření č. 7 sestavené ke dni 31. 12. 2013
- 2) Územně technická studie VRT Praha - Litoměřice
- 3) Archeopark – stavební záměr
- 4) Různé: a) Výroční zpráva podle zákona č. 106/1999 Sb.
b) Veřejné osvětlení – projekt
c) Žádost o prodej pozemků – Mgr. Kubienová
d) Návrh na kácení stromů
e) Navýšení odměn zastupitelům o krácenou částku v roce 2010
f) Řešení vandalství a poškozování cizího majetku
doplněn - g) Zasíťování stavebních pozemků na Ladech

- 5) Diskuse
- 6) Závěr

1) Rozpočtového opatření č. 7 sestavené ke dni 31. 12. 2013

Návrh usnesení

Zastupitelstvo obce Ledčice schvaluje rozpočtové opatření č. 7, sestavené k 31. 12. 2013.
Usnesení č. 68 bylo schváleno.

2) Územně technická studie VRT Praha - Litoměřice

Návrh usnesení

Zastupitelstvo obce Ledčice neschvaluje stavbu vysokorychlostní tratě jako celek.

Po uplatnění státního zájmu u této stavby zastupitelstvo preferuje navrženou trasu, která vede nejdále od zastavěné části v obci.

Usnesení č. 69 bylo schváleno.

3) Archeopark s přidruženým „Centrem pro dokumentaci, vyhodnocení a archivaci archeologických nálezů“ - stavební záměr

Předsedající seznámila se záměrem stavby archeoparku v k. ú. Obce Ledčice. Stavební záměr představil pan Aleš Charvát.

Před hlasováním dala předsedající možnost vyjádřit se zastupitelům i přítomným občanům.

Paní - nesouhlasí se stavebním záměrem - narušení soukromí a klidu v této části obce.

Paní - nesouhlasí se stavbou z důvodu narušení soukromí a klidu v této části obce, ale i zatížení celé obce dopravou.

Ing. - dotaz, zda existuje studie zatížení obce dopravou při realizaci tohoto záměru.

Mgr. - dotaz, kdo nebo jaká firma stojí za tímto záměrem.

Pan - nesouhlasí se stavbou z důvodu narušení soukromí a klidu v této části obce.

Pan - dotaz na spolupracující archeology při tomto záměru.

Návrh usnesení:

Zastupitelstvo obce Ledčice odkládá vyjádření na další zasedání zastupitelstva s tím, že do té doby získá více informací k projektu.

Usnesení č. 70 bylo schváleno.

4) Různé:

a) Výroční zpráva podle zákona č. 106/1999 Sb.

Návrh usnesení

Zastupitelstvo obce Ledčice schvaluje výroční zprávu podle zákona č. 106/1999 Sb.

Usnesení č. 71 bylo schváleno.

b) Veřejné osvětlení – projekt k projektu

Návrh usnesení

Zastupitelstvo obce Ledčice schvaluje projekt stavby VO s tím, že pověřuje starostku obce dalším jednáním o rozšíření tohoto projektu o dva stožáry – viz situace.

Usnesení č. 72 bylo schváleno.

c) Žádost o prodej pozemků – Mgr. Kubienová

Návrh usnesení

Zastupitelstvo obce Ledčice zamítá žádost Mgr. Kubienové o koupi pozemků (předzahradka u čp. 86 a pozemek pod stavbou garáže KN par. č. 37 v k. ú. Ledčice).

Usnesení č. 73 bylo schváleno.

d) Návrh na kácení stromů

Návrh usnesení

Zastupitelstvo obce Ledčice schvaluje pokácení topolu na hřišti před ZŠ, dvou lip na evangelickém hřbitově a bříz u č. p. 53.

Usnesení č. 74 bylo schváleno.

e) Navýšení odměn zastupitelům o krácenou částku v roce 2010 podle přílohy č. 1 k nařízení vlády č. 375/2010

Návrh usnesení

Zastupitelstvo obce Ledčice neschvaluje navýšení odměn neuvolněným zastupitelům od 1. 1. 2014, podle novely Nařízení vlády č. 37/2003.

Usnesení č. 75 bylo schváleno.

f) Řešení vandalství a poškozování cizího majetku

Návrh usnesení

Zastupitelstvo obce Ledčice schvaluje předvolání rodičů dětí, které byly přistiženy při opakovaném poškozování obecního majetku.

Usnesení č. 76 bylo schváleno.

g) Zásíťování stavebních pozemků na Ladech

Předsedající seznámila přítomné s nutností zahájení řízení o zásíťování nových stavebních pozemků. Prvním krokem je uzavření smlouvy s firmou ČEZ o zřízení nových odběrných míst.

Návrh usnesení

Zastupitelstvo obce Ledčice schvaluje uzavření smlouvy s firmou ČEZ o zřízení nových odběrných míst.

Usnesení č. 77 bylo schváleno.

5) Diskuse

Starostka obce seznámila

- informace chodník „Na Cikánku“
- projekt komunikací „Na návsi“
- zákon o soc. práv. ochraně dětí
- nepovolené parkování na místních komunikacích
- informace o soudní žalobě
- informace o stavebním stavu č. p. 16

V rámci diskuse se zastupitelé dohodli na nutnosti informovat majitele aut o zákazu parkování na výhybnách, které navazují na místní komunikace.

Ing.- seznámila přítomné se špatným stavem budovy č. p. 16.

Mgr.- vznesl dotaz na možnost vybudování chodníku, který by navazoval na budoucí slepou komunikaci před jeho domem.

Starostka obce k dotazu sdělila – záborem pozemku pro vybudování chodníku by došlo k výraznému zmenšení plochy stavební parcely, která by podle ÚPD nesplnila podmínku minimální výměry plochy.

Dále se diskutovalo o přípravě masopustu – bude svolána pracovní schůzka zastupitelů, celá akce proběhne 1. 3. 2014.

Paní.....- vznesla dotaz na nové veřejné osvětlení v „Kozí ulici“ a řešení svodu dešťové kanalizace.

6) Závěr

Starostka obce poděkovala všem přítomným občanům i zastupitelům za účast na zasedání Zastupitelstva obce Ledčice a pozvala je na další veřejné zasedání, které by se mělo uskutečnit během měsíce března 2014.

Zápis ze zasedání Zastupitelstva obce Ledčice konaného dne 20. 3. 2014 v 19 hodin U Cinků

K návrhu programu byly vzneseny požadavky na doplnění programu:

A) Zastupitelstvo obce Ledčice schvaluje návrh zastupitele Luboše Krále zařadit do programu projednání příspěvku pro TJ Sokol Ledčice na obnovení činnosti – fotbalového mužstva mužů.

Zařazení k bodu 5) Různé pod písm. c)

Usnesení č. 78 bylo schváleno.

B) Starostka obce navrhuje stáhnout z programu bod 3) Dohoda s Obcí Nová Ves – JSDH, a to z důvodu úpravy bodu 2.7 ve smlouvě, který ještě nebyl projednán na Zastupitelstvu obce Nová Ves.

Zastupitelstvo obce Ledčice schvaluje návrh starostky obce stáhnout z programu bod 3) Dohoda s obcí Nová Ves – JSDH.

Usnesení č. 79 bylo schváleno.

Zastupitelstvo obce Ledčice schvaluje následující program veřejného zasedání:

- 1) Prodej pozemků
- 2) Rozpočtové opatření č. 1
- 3) Dohoda s obcí Nová Ves - JSDH
- 4) ROP - Dodatek č. 1 ke smlouvě o poskytnutí dotace č. S/0070RRSC/2010
- 5) Různé:
 - a) Archeopark - projednání upraveného záměru
 - b) Zpráva o přezkoumání hospodaření obce
 - c) Žádost o příspěvek pro TJ Sokol Ledčice
- 6) Diskuse

1) Prodej pozemků

a) AZ Elektrostav, a. s. Bobnická 2020, 288 01 Nymburk na základě plné moci žádá o prodej pozemků par. č. 18/13 a část pozemku 1006/1, které budou odděleny novým geometrickým plánem do vlastnictví firmy ČEZ Distribuce, a. s.

Zastupitelstvo obce Ledčice souhlasí s prodejem pozemků a pověřuje tímto starostku obce k jednávání o ceně. Návrhy poté budou předloženy zastupitelstvu k odsouhlasení.

Usnesení č. 81 bylo schváleno.

b) Paní Gabriela Kovářová, žádá o prodej pozemku par. 335/4 o výměře 138 m² a st. č. 391 o výměře 24 m² v k. ú. Ledčice.

Předmětný pozemek obec koupila za účelem zkulturnění této části obce. Územně plánovací dokumentace obce Ledčice připouští jen stavbu garáží.

K tomuto bodu byly podány dva návrhy:

A) Návrh paní Marty Reilichové – prodat pozemek

B) Návrh starostky obce - pronájem pozemku

Návrh paní Relichové – prodej pozemku:

Návrh usnesení

Zastupitelstvo obce Ledčice schvaluje prodej pozemku paní Gabriele Kovářové.

Usnesení č. 82 nebylo schváleno.

O druhém návrhu nehlasujeme – Rada obce Ledčice navrhne pronájem pozemku

c) Manželé Jaroslav a Jaroslava Šebestovi, žádají o prodej pozemku par. č. 1547/49 výměra cca 50m².

Návrh usnesení

Zastupitelstvo obce Ledčice schvaluje prodej pozemku par. č. 1547/49 výměra cca 50m² manželům Šebestovým.

Usnesení č. 83 nebylo schváleno.

2) Rozpočtové opatření č. 1

Návrh usnesení

Zastupitelstvo obce Ledčice schvaluje rozpočtové opatření číslo 1 – dle přílohy.

Usnesení č. 84 bylo schváleno.

3) Smlouva o spolupráci při zabezpečování požární ochrany v Obci Nová Ves

Staženo z programu na základě usnesení č. 79

4) ROP - Dodatek č. 1 ke smlouvě o poskytnutí dotace č. S/0070RRSC/2010

Předsedající seznámila se změnou parametrů v projektu „Dostavba dětského hřiště“.

Změna parametru se týká nevytvoření jednoho pracovního místa.

Návrh usnesení:

Zastupitelstvo obce Ledčice schvaluje Dodatek č. 1 ke smlouvě o poskytnutí dotace č. S/0070RRSC/2010

Usnesení č. 85 bylo schváleno.

5) Různé:

a) Archeopark – předložení upraveného návrhu

Předsedající seznámila s přepracovaným návrhem záměru Archeoparku v Ledčicích, a to na základě připomínek z minulého zasedání zastupitelstva obce.

Materiál k tomuto bodu zastupitelé obdrželi 13. 3. 2014 elektronickou poštou.

Záporné stanovisko vyjádřili někteří občané písemnou formou (jedná se zhruba o 8 samostatných dopisů včetně dvou listin ve formě petice, která obsahuje cca 120 podpisů).

Pan Charvát, představitel záměru (archeopark), požádal o schůzku s občany Ledčic, aby důkladně vysvětlil jejich záměr a představil upravenou formu projektu. Schůzka se stanovila předběžně na 1. víkend v květnu tj. 3.- 4. 5. 2014 u Cinků. Konečné datum konání bude oznámeno.

Návrh usnesení

Zastupitelstvo obce Ledčice odkládá rozhodnutí o vybudování Archeoparku.

Usnesení č. 86 bylo schváleno.

b) Zpráva o přezkoumání hospodaření obce

Předsedající seznámila se závěrem zprávy o přezkoumání hospodaření obce za rok 2013.

Též bude součástí uzávěrky, která se schvaluje jako celek.

Návrh usnesení

Zastupitelstvo obce Ledčice odkládá schválení zprávy o přezkoumání hospodaření obce za rok 2013.

Usnesení č. 87 bylo schváleno.

c) Žádost o příspěvek do spolku Sokol

Předsedající seznámila s bodem programu, který byl doplněn na základě schváleného usnesení č. 78 a navrhla poskytnout částku Kč 15 000,- ve stejné výši, jako byla schválena ostatním sdružením.

Návrh usnesení

Zastupitelstvo obce Ledčice schvaluje příspěvek ve výši Kč 15 000,- na obnovení činnosti fotbalového družstva mužů TJ Sokol Ledčice.

Usnesení č. 88 bylo schváleno.

6) Diskuse

- Pan..... - chodník před jeho domem v části obce Hajkov, žádá o úpravu dvou schodů na náklady obce. Úprava pozemku před domem č. p. 186 ze strany vlastníka nemovitosti a poté bude řešen vstup do nemovitosti.
- Tomáš Šourek – oprava vrat na hřbitově. K podání nabídky byl osloven pan, předložené nabídky na nové zhotovení vstupní brány a nebo její opravu pan Šourek zaslal starostce obce elektronickou poštou.
- Jiří Sirový – čištění a revitalizace rybníků. Starostka obce kontaktovala v této věci ing. T. Dospěla, zatím nebyl objednan projekt. K zadání objednávky musí být vyhlášeno výběrové řízení nebo alespoň srovnání nabídek dle směrnice obce.

7) Závěr

Starostka obce poděkovala všem přítomným občanům i zastupitelům a pozvala je na další květnové veřejné zasedání Zastupitelstva obce Ledčice.

Zpráva Krajského ředitelství Policie Středočeského kraje o situaci v oblasti vnitřní bezpečnosti a veřejného pořádku na teritoriu územního odboru Mělník v roce 2013 ve srovnání s rokem 2012

1. Úvodní přehled o zjištěné trestné činnosti za rok 2013 v porovnání s rokem 2012

	rok 2013	rok 2012	rozdíl
kriminalita celkem	2 777	2 628	+149
kriminalita na 10 000 obyvatel	275	250	+25
objasněno trestných činů	1 275	1 267	+8
objasněnost	45,9 %	48,2 %	-2,3 %

Z uvedených údajů je patrný meziroční mírný nárůst nápadu trestných činů (meziročně +5,66 %), současně došlo i k nepatrnému nárůstu (+8) objasněných trestných činů.

V souhrnu to však znamená mírný pokles (-2,3 %) celkové objasněnosti. Trestné činy se stabilně již několik let daří objasňovat na velmi dobré úrovni. Tak jako v minulých letech nejvyšší podíl na nápadu trestné činnosti měla majetková kriminalita (55,7 %). Největší pokles oproti roku 2012 byl zaznamenán u ostatních kriminálních činů (-50) a u trestných činů podílnictví (-68). Celková škoda spáchanými trestnými činy činila 186,2 mil. Kč.

2. Drogová kriminalita

Celkem bylo zjištěno 42 trestných činů (tj. o 19 více než v roce 2012). Z nich bylo objasněno 34 trestných činů. Stíháno za trestné činy spadající do drogové kriminality bylo 46 osob. Nejčastěji byla z této kategorie prověřována nedovolená výroba a distribuce psychotropních látek a jedů.

Na základě výše uvedených údajů je patrné mírné zvýšení nápadu trestné činnosti a nepatrné snížení objasněnosti trestných činů za rok 2013 proti roku 2012. Pozitivní je, že se dlouhodobě daří v porovnání s ostatními územními odbory v kraji držet objasněnost trestné činnosti na relativně vysoké úrovni a již několik let po sobě se ÚO Mělník umísťuje v celkovém hodnocení objasněnosti v kraji na předních místech.

(redakčně kráceno)

Kulturní střípky

Rybovka šla od srdce

Užaslí cizinci lemovali Karlův most, cvakali fotoaparáty a se zájmem sledovali masu lidiček oběho pohlaví a snad všech věkových kategorií, jak z plna hrdla notují, nadšeně si k tomu podupávají a nebo, asi jako pětadvacetiletý mladík, celým tělem dávají najevo, že Rybovka jim doslova prýští ze srdce. V předvečer loňského Štědrého dne se početný sbor zpěváků, kteří se takto rok co rok spolu s hudebníky scházejí, opět shromáždil na pražské Kampě, aby si společně zazpíval známou skladbu Jakuba Jana Ryby - Českou mši vánoční.

Jméno jednoho z nejvýznamnějších představitelů české kantorské hudby přelomu 18. a 19. století, skladatele, vzdělaného učitele, spisovatele, básníka a regenschoriho Jakuba (Šimona) Jana Ryby (26. 10. 1765- 8. 4. 1815) je všeobecně trvale spojováno především s duchovními kompozicemi určenými pro vánoční období, z nichž tzv. Česká mše vánoční Hej, mistře z roku 1796 zajistila svému tvůrci věhlas až do dnešních dnů.

Potomkovi Jakuba Jana Ryby se však zprofanování, jak říká, vánoční hudby jeho předka nelíbí. Pavel Jakub Ryba z Kutné Hory je uznávaný jazzový muzikant, který má za sebou mnoho koncertů na prestižních světových scénách. Jeho předkem je Jakub Jan Ryba. V prosinci roku 2010 deníku Právo poskytl rozhovor, v němž mimo jiné vyjevil, jak se stal Rybovým potomkem.

„Na konci osmnáctého století žila jedna část rodiny Rybových v Rožmitálu pod Třemšínem a druhá v Týnu nad Vltavou. Tam Jakub Jan nějakou dobu pracoval jako adjunkt. Byl to člověk, který měl i nějaké levobočky. Díky tomu jsem se stal jeho potomkem.“

K České mši vánoční má zvláštní vztah. *„Poslouchal jsem ji řadu let, ale abych se přiznal, v posledních letech už ne. Je to krásná muzika, v podstatě dobový pop. Vadí mi ale, že se zprofanovala a stala nedílnou součástí vánočních svátků takřkajíc za každou cenu. Někteří lidé si na její prezentaci dokonce založili živnost a to se mi nelíbí,“* prohlásil.

On sám, byť muzikant, ji nikdy nehrál. Řada lidí jej k tomu sice vybízela, P. J. Ryba však tvrdí, že je to specifická skladba. *„Měla by cítit původní atmosféru. V posledních letech se ale různě předělává, a dokonce i přezpívává některými popovými zpěváky. To je pro mě nepřijatelné. Slyšel jsem i jazzovou verzi, ale ani ta se nepovedla.“*

Česká mše vánoční je dnes sice nejpopulárnější sváteční skladbou v naší zemi, svému autorovi však slávu a klid do života nepřinesla.

„Je to výrazně melodická skladba, a já si proto mohu myslet, že ji psal proto, aby se rychle rozšířila. Za jeho života ovšem popularity nedosáhla. Napovídá tomu i Rybův konec. Spáchal sebevraždu, ke které přispěly deprese a smutky z toho, že je jako skladatel nepochopený a neuznaný. Radě hudebních velikanů se stalo, že byli respektováni až po své smrti.“



Štědrý den je pro Pavla Jakuba Rybu den jako každý jiný. Nijak zvlášť jej prý neprožívá, ani když mu k tomu zní Česká mše vánoční jeho slavného předka.

Upřímně, ani se výhradám Rybova potomka nedivím. Různé předělávky a rádooby modernizace klasiků také nemám ráda. Nicméně Rybovka, každoročně zpívaná profesionály spolu s amatéry pod Karlovým mostem, kteří bez předešlé přípravy, bez pokusů ji přeonačovat a upravovat, bez honoráře, prostě jen pro potěchu duše své i okolí, si takto spolu zazpívají, by ho snad mohla těšit. Vždyť tím doslova zlidověla. A to si snad její autor přál. Ostatně podle nejednoho znalce hudby ji slavný skladatel složil tak, aby ji mohli zpívat obyčejní lidé ve zpěvu neškolení a aby ji zahrát dokázali lidoví muzikanti, hrající hlavně pro radost z muzicírování.

Našinci z naší vísky, a nejen členové Ledčického příležitostného sboru, mi snad dají za pravdu, že takové společné notování přináší radost do srdcí, zklidnění duše, pocit spolupatříčnosti k národu, k této zemi, sounáležitosti s jejími dějinami, se slavnými předky... No řekněte, je snad něco lepšího, než tímto způsobem vnímat DOMOV, VLAST?! I díky České mši vánoční Jakuba Jana Ryby.

Srandičky, srandičky...

Tradiční novoroční výstup na naši památnou horu jsme si nemohli nechat ujít. Naše skupinka letos byla o pár marodů skolených virózou chudší. Funěli jsme strmou cestou ze Ctiněvsí, lemovanou nádhernou novou alejí, a aby nám metry rychleji ubíhaly, vtipkovalo se. Kdosi si postěžoval, že když dlouho prší, může za to Říp, protože neví, kdy přestat pít. A pokud je dlouho sucho, je to také jeho vina, neboť mračna plná vláhy od sebe, pacholek, odhání.

„Můj děda vždycky říkal, že když ho fakt našte, rozebere ho na kameny a nic z něj nezbude.“ Srandičky, srandičky, ale on nás možná za rok 1. ledna humor přejde, až zjistíme, že Říp zmizel z povrchu zemského a je z něj fakt jen hromada rozházených šutrů a pečlivě „přeorané“ zeminy. Pod tou naší krásnou horou i na ní totiž makaly s úsilím vpravdě budovatelským drobné tlapičky krtků. Od úpatí až téměř po samý vrch byl poset krtinci. Na nádherně „prosátou“ půdu byla radost pohledět. Mohli bychom se od těch drobných tvorečků, které dospělí i děti milují především díky výtvarníku Milerovi, fakt učit. Pokud krtci budou makat jak vztekli, možná Říp rozeberou nebo aspoň o pár metrů sníží.

Bud' jak bud', letošní výšlap jsme zvládli, třikrát obešli rotundu a něco si přáli. Většina si své tužby nechala v hlavě, ale našli se i tací, kterým jejich zveřejnění k pobavení ostatních nepřekáželo. Asi desetiletá dívenka přede mnou si pořád hudla: *„Ať dostanu aspoň trojku, jen ne pětku!“*. *„Tak to abys tu rotundu obešla ještě minimálně třicetkrát,“* popichoval ji tatínek. *Vzápětí proti jdoucího muže upozornil, že má-li se jeho přání splnit, musí jít opačným směrem. „Ale co, pozitivní energie funguje všemi směry,“* rozesmál se přátelsky napomenutý s poznámkou, že rád vybočuje z řady.

To je na Řípu úžasné - že dokáže lidi spojovat. I zcela neznámí, kteří se tu toho prvního dne v roce vidí poprvé, si společně popřejí, zazpívají, zažertují... Kéž by nám ta dobrá nálada, pohoda a soudržnost vydržely po celý rok! A jestli nám krtci, nedej bože, tu nízkou horu uprostřed kraje rozeberou, tak si ji holt postavíme znovu.



Začalo to slavností sněženek

Ovšem takovou po našem – po ledčicku. Několik dnů před výroční členkou schůzí kynologů se totiž tři její členové k pobavení přihlížejících rozhodli „boudu“ na cvičáku, tedy domeček sloužící coby zázemí pejskařů, vylepšit.

Pustili se do úklidu, vyhazovali starý rozbitý nábytek a z hasičárny, kde v té době byly uloženy porůznu sesbírané kousky, přivázeli nový. Pár skříněk a hlavně pořádné židle. Na těch se, panečku, sedí!

Sluníčko ozařovalo ves zubatými paprsky, do nichž vydatně funěl severák, takže opakované jízdy na předsedově traktůrku připomínaly posezení na větrné hůrce. A to je ještě slabý výraz. Naštěstí práce nejen šlechtí člověka (také, jak praví podřezané jazýčky, huntuje tělo), ale dokáže rovněž pořádně zahřát, takže při tahání nábytku na valník i z něj se všichni tři slušně zahřáli.

Na schůzi, která se konala 25. ledna, si členové zútulněnou „zasedačku“ pochvalovali. Po obvyklých nezbytnostech, jimiž se zahajuje každá schůze, následovala zpráva přednesená předsedou Jiřím Bušilem. Mj. v ní poděkoval za pravidelnou údržbu trávníku na cvičáku a za finanční pomoc Obecního úřadu Ledčice v podobě 15 tisíc korun. Byly za ně nakoupeny pomůcky potřebné pro výcvik psů.

Paní starostka Jiřina Michovská kynologům poděkovala za práci ve prospěch obce. Například za tradiční Den dětí a zvířat, který se koná koncem letních prázdnin, ale i za pomoc při bourání ve stavení v čp. 16. Také pro letošní rok organizace od obce na činnost dostane výše zmíněnou částku. Dlužno dodat, že kynologové ji vždy řádně zúčtují. Penězi rozhodně neplývají. Využívají je účelně a ještě mnozí přispívají vlastními zdroji. Pro dětské akce i schůze členky pokaždé něco dobrého upečou a ti co, mají možnost, obstarávají ceny pro dětské soutěže od dárců.

Po jednání, na němž byl do funkce předsedy opět zvolen Jiří Bušil, se povídalo, světe div se (!), o psech. Starší členové, jimž už fyzické síly nestačí, aby se výcviku věnovali, vzpomínali na doby, kdy se na cvičáku cvičilo denně. Z tkáně paměti vyplétali historky, které se svými chlupáči zažili. Vyprávěním na chvíli oživovali zesnulé kamarády – lidské i psí.

Život je neúprosný a bezčlunkový tryskový stav času se nikdy nezastavuje. Každý jednou pocítí, že na něco už prostě nemá. Třeba chodit na cvičák. Důležité však je neztratit s organizací a s jejími členy kontakty. Jako ledčičtí kynologové-veteráni. Ti jsou v ní stále doma. A to je dobře.

Něco málo o ledčickém Masopustu 2014



Hned v úvodu musím napsat, že se mimořádně povedl. Už od brzkého rána se na prostranství před knihovnou „bouralo prase“, z něhož parta dobrovolníků pod vedením Mistra řeznického, pana Antonína Škabrahy, průběžně „dávala na stůl“ leckakou vyhlášenou vepřovou specialitku. Přišlo nebyvalé množství dobře naladěných lidí a před patnáctou hodinou také nevídaný počet barevných a nápaditých masek. Masopust - lidový svátek v období mezi zimou a jarem v Ledčicích (a nejen tady) patří k nejoblíbenějším. Začínal hned po svátku Tří králů a trval každým rokem různě dlouho. To proto, že končil Popeleční středou, která zahajovala čtyřicetidenní půst končící Velikonocemi. Byl to čas zabíjaček, vepřových hodů, dostatku, zábav, bálů a nevázaného veselí. V tom období se konalo také nejvíce svateb, neboť se věřilo, že masopustní svátky přinesou manželství štěstí, dlouhé trvání, ale také veselí a radost. A víte, čemu se kdysi říkalo „tučňák“, nebo někde „tučák“? Byl to tučný čtvrtek, den zabíjaček a klasického „knedla-zela-vepřa“. Svě „tučné“ jméno prý tento den získal podle Máří Magdaleny, která se (podle biblických textů) vyznačovala plnoštíhlou postavou. O masopustním čtvrtku slyšela kázání Krista, uvěřila mu a postila se. Jak vidno, je to tak trošku „nesrovnalost“ slov se skutečností, neboť o masopustu se vždycky naopak hodně

hodovalo a jedlo, aby si každý zajistil dostatek sil na celé následující postní období. Hlavní lidová masopustní zábava ale tradičně vypukla až v neděli poté, kdy se všichni sešli u muziky. Tancovalo se i v pondělí a v úterý. To byl vrchol masopustu. Kdo měl ruce, nohy a smysl pro humor, nasadil masku a vyrazil s průvodem na



obchůzku obcí. Maškary byly všude vítány, hoštěny a byla kolem nich spousta legrace. Čím bláznivější maska, tím lépe. Tradiční masky se vyráběly z přírodních materiálů – kůže, slámy, hrachoviny, trávy, peří, koňských žíní, dřeva, ale také z odstřížků látek a papíru. Tedy levných a lehce dostupných surovin.

Kromě obvyklého medvěda, báby s nůší, ženicha s nevěstou, cikánky, kozla, smrtky, žida, čerta, klibny (kobyly) a mnohých jiných maškar, se v průvodu potkávaly osoby v uniformách, ve slaměných či jinak pojatých maskách.

Jejich rej pak končil „pochováním basy“ na znamení toho, že už si v nastávajícím půstu muzikanti „ani nevrznou“, či jako u nás v Ledčicích „popravou“ Masopusta oblečeného do kostýmu pošíteho barevnými „fáborky“ (ztělesněného Petrem Vackem).

Obnovený tradiční „ceremoniál“, letos poprvé po dlouhé době opět uvedený do života, byl všemi účastníky a diváky přijat s nadšením. Celé vtipné veršované vystoupení si vzalo „na paškál“ některé místní (i „celostátní“) nešvary, neřestí a prohřešky, které Jiřina Michovská s Janem



Martínkem s nadhledem a humorem sobě vlastním parodovali.

Závěr vystoupení pak patřil výše zmíněnému „umlčení“ Masopusta, jeho následnému naložení na „máry“ a odnesení do „věčných lovišť“, které zajistila

Ledčická stráž ve vysokých kloboucích, z nichž každý byl nazdoben 365 růžičkami. Po tomto „krutém aktu“ se pak už jen hodně jedlo, pilo, hodovalo, zpívalo a tancovalo za doprovodu harmonikářů – pánů Doška, Plicky a Rouse. Za zmínku jistě stojí i nezbytná součást masopustního stolu – nadýchané smažené koblihy a šišky i další vynikající sladkosti, jimž ten správný nezaměnitelný „punc“ dodaly ledčické hospodyňky. Těsně před půlnocí pak „akt nevázaného veselí“ – masopust – definitivně skončil. Pro naše předky nastalo období půstu a sladkého nicnedělání. V tomto čase se totiž obvykle vykonávaly jen drobné práce, jako zpracovávání obilí, draní peří, opravy zemědělského nářadí, spřádání lnu a podobně. Přesně v duchu lidové pověry: „*Kdo v masopustě moc dělá, v létě to odleží.*“

Závěrem bych měla dodat, že nebýt mnoha ledčických nadšenců, kteří ve svém volnu celou „akci“ připravili, nezažili bychom tak veselý a bohatý masopust, jako právě letos. Jim všem patří velký dík, úcta a obdiv. (IP)

Něco z masopustního scénáře – udělení práva

Rychtář:

Vážená paní starostko obce Ledčice, táži se vás za všechny věrné kamarády, zda můžeme do vaší vesnice vstoupiti, na sud nebo na dva vykoledovati.

A kdyby se vám trefilo do naší společnosti přijíti, abychom vám mohli dát připítí.

Za všechny vám ručím jen za matku a maškary ne, neboť co do huby vezmou, to snědí, co na ruku dostanou, to si nechají.

Tedy prosím laskavě o povolení.

Starostka:

Vážený pane rychtáři, vážení koledníci, jako starostka obce, nežli vám dám své povolení, toliko na srdce vám kladu: veškeré okrádání občanů, pocestných a bezdomovců, mravní narušování mládeže a týrání zvířectva domácího i potulného, jakož i bezdůvodné ničení majetku obecního a soukromého vám pod hrozbou okamžitého ukončení reje masopustního zapovídám.

A tato pravidla a povinnosti vám stanovuji: masopustní veselí ať po půlnoční hodině nenarušuje nadměrným hlukem pořádané občany ve svém spánku. Opilcové případní, kteří ve škarpách a viditelných koutech po masopustní merendě odpočívati budou, ať jsou nejpozději před rozedněním odstraněni. Nepořádek, který po masopustním reji na území obce zbude, necht' nejpozději do zítřejšího poledne uklizen jest.

A táži se vás, zda znáte masopustní zvyky a symboliku? Co značí jednotliví členové koledy?

Rychtář:

Takže – celou koledu vede Masopusta, to je ten s tím cepem a s těma třásničkami, za ním jdou dva s šavlí a s právem, což představuje šlechtu, to je hejtman a rychtář, neboli starosta a místostarosta.

Za nimi je košel, který o pokladnu se stará, další dva, s těma zbraněma, představují stráž, co stála u hrobu Ježíše Krista, poslední s věnečkem, to je náš tancmistr, který obveseluje naše sličné děvy. Celkově je nás sedm jako počet dnů stvoření světa.

Dále nás doprovázejí různé masky a maškary, která mají za úkol svým řevem a křepčením z obce zimu vyhnat.

Starostka:

A co symbolizují vaše klobouky?

Rychtář:

Klobouk když vám představím – nahoře pět růžiček jako pět ran do Krista pána, jednotlivé růžičky představují, že z každé kapky krve vykvetla jedna růžička a zároveň symbolizují přicházející období nového života a to jara.

A tady ty fábory neboli třásničky představují krev a pot, které stékaly Ježíši Kristovi po tváři, než byl probodnut.

Poprava Masopusta za všechno zlé

„Je zvykem, že na konci masopustu se popraví viník všeho špatného, co se v obci za uplynulé období přihodilo. Když se nad tím zamyslíme, je to jistě zajímavý a užitečný zvyk. S nadsázkou lze říci, že v obcích, kde tento zvyk pravidelně dodržují, nemůžou mít žádný problém a žijí v nich sami spokojení lidé. K tomu bychom chtěli v Ledčicích také dospět. Žádám strážníky, aby přivedli viníka, který bude před námi stát a na vás bude posoudit jeho vinu.“

Obžaloba

Nyní mi dovolu, abych zde přednesl obžalobu některých jeho odporých činů.



*Dobře si ho prohlédněte, kouká s tváří nevinnou,
a přitom je všeho zlého tady u nás příčinou.*

*Škodil nám všem mnoho roků, teď ho budem soudit
stejně mu nic nepomůže, marně bude loudit.
Poslouchejte tedy všichni výčet jeho činů,
pouhý kousek z toho všeho, za co nese vinu.*

*Začnem tedy u těch mladých, a to už je první hřích,
že je sváděl k nepravostem a měl na ně špatný vliv.
Místo touhy po vzdělání, lákal mládež k chlastu,
když je dnes tak nebezpečný, rum od draka v plastu.
Metanol se českem šíří, jak z pistole kulka,
napiješ se, poblížeš se, pak jen bílá hůlka.
Kouří s dětmi u samošky, všude samý vajgl,
všichni toho už dost máme, dělá jenom brajgl.
Na zastávce furt nám čmárá pitominky po zdech,
nestačíme hovna sbírat, po lidech či po psech.*

*Léta kazil místní fotbal, je to tedy bída.
Bez něj by se mohla kopat třeba první třída.
Ze školy i ze školičky úspěšně ho vyhnali,
hnedle se jim lépe daří, i prvňáčky sehnali.
Škodil taky hasičům, sportovcům i starostce,
nemusí ho občané, ani četa od obce.*

*Hnedle jak jsme otevřeli nové dětské hřiště
ukradl nám ptačí budku - copak vezme příště?
Rozbíví nám také cesty, chodníky i silnice
Místy se dá těžko projít, snad skákat jak opice.*

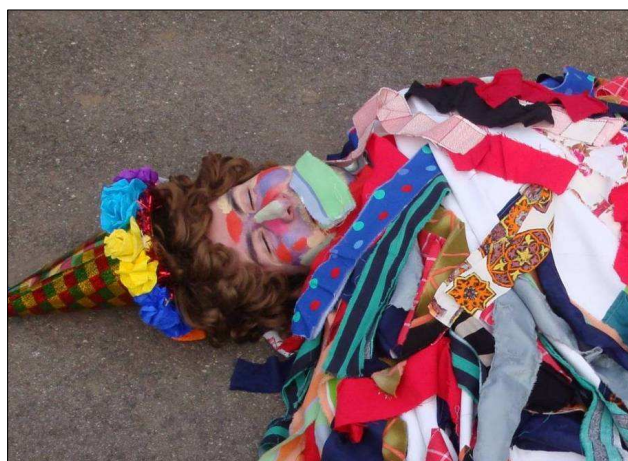
*Také vláda páchá škody, zakázala vepřové hody.
Místo teplé jitřničky, budem žrát sojové klíčky.
Kam až tohle může dojít?
Asi začnem brzy zbrojit.
Na ty pražský chytráky, vytáhneme bodáky.*

*Ať si takhle blbnou v Praze, v kancelářích je jim blaze.
Vesnice ať nechaj být, chceme si zas v klidu žít.
Prasata a telata, tlačanky a jelita,
budem dělat to co chcem, unie se nelekнем.*

*Proto tedy navrhuji, zbavme se ho přátelé
A až se rok s rokem sejde, žít se bude vesele.
Když nebude nikdo škodit, skrytě nebo zjevně,
Bude se všem dobře dýchat, věřte tomu pevně.*

*Nyní jste slyšeli obžalobu a žádám vás,
abych o tom nerozhodoval sám,
abyste všichni rozhodli, co s ním.
Bud' palec nahoru – ušetřit
nebo palec dolů – zničit.*

... a Masopusta zhyнул smrtí bídnou.



Podřípáček společně s Kumštovním klubem

vás srdečně zvou na prodejní velikonoční výstavu, spojenou s ukázkami některých velikonočních zvyků a výstavou prací žáků ledčické MŠ a ZŠ. Přijďte se podívat od 14 do 17 hodin k Cinkům.

Program:

- 12. 4. – ukázka pečení chleba, velikonočního pečiva a pletení pomlázky
- 13. 4. – ukázka zdobení kraslic voskovou technikou a pletení pomlázky
- 19. 4. – ukázka pletení pomlázky a zdobení kraslic quillingovou technikou
- 20. 4. – ukázka pletení pomlázky a zdobení kraslic patchworkovou technikou

Zájemci si mohou předváděné techniky vlastnoručně vyzkoušet.

Na výstavě je možné zakoupit perníky, beránky, velikonoční dekorace a kraslice vyrobené v Podřípáčku a Kumštovním klubu.

Prodej šperků z tvarovací hmoty FIMO.

Změna programu vyhrazena.

Velikonoční čas přišel, budiž z toho každý vesel...

Máme tady jaro, které letos přišlo opravdu nečekaně brzy. Přineslo s sebou sluníčko a všechno hezké, na co jsme celou zimu čekali. S jarem rok co rok přicházejí i **Velikonoce**, jeden z nejvýznamnějších křesťanských svátků spojený s památkou umučení a vzkříšení Ježíše Krista. Jsou ale také pozůstatkem pohanského „pohyblivého“ roku řízeného současně Sluncem (slunovrat) a Měsícem. V průběhu staletí se ustálil zvyk slavit Velikonoce vždy po jarní rovnodennosti, v neděli po prvním úplňku, tedy mezi 22. březnem a 25. dubnem. Shodl se na tom v roce 325 koncil nicešský. Celé období před Velikonocemi i Velikonoce samy jsou pestrou směsicí původních pohanských zvyků a pozdější křesťanské tradice. Znovuvzkříšení zimní přírody je posunuto do roviny vzkříšení Spasitele.

Předvelikonoční čas začínal **Popeleční středou** (letos 5. 3.), kdy oficiálně skončilo masopustní veselí, a nastal čtyřicetidenní půst, při kterém byly zakázány hlučné zábavy, nekonaly se svatby a velmi střídme se jedlo a pilo. Postní jídelníček složený z luštěnin, zeleniny, kysaného zelí, brambor a chleba, měl i z dnešního hlediska něco do sebe.

Dlouhé období do Velikonoc si naši předkové krátili různými obřady a obyčejí. Každá ze šesti následujících nedělí měla svůj název a ke každé se pojily ustálené zvyky. Celý první postní týden i s nedělí nesl název **Černá neděle** (někde se říkalo Liščí). Černá proto, že ženy na znamení nadcházejícího půstu odložily pestrobarevné oblečení a nahradily je tmavým. Později stačil jen černý šátek či zástěra. Druhý název Liščí měla neděle podle preclíků, které děti nacházely na stromech a o kterých jim rodiče tvrdili, že je přinesla liška.

Následující neděle se jmenovala **Pražná** nebo také Pučálka. Oba názvy pocházejí od jídla – uvařeného, upraženého a nemaštěného hrachu, či hrachu namočeného a vypučeného. Třetí neděle byla **Kýchavá**. Kolikrát člověk ten den kýchl, tolik let byl zdrav a bez nemocí. Kýchajícímu se dávalo pozdravení: „*Pozdrav Pán Bůh!*“, které se dodržuje dodnes. Zajímavé je, že v tuto neděli se od středověku ze strachu z moru konaly pobožnosti proti této nemoci, jejímž počínajícím průvodním znakem bylo právě kýchání: „*Jakž kdo kejchl, hned náhle umřítí musel.*“

Čtvrtou postní nedělí byla neděle **Družebná**, která získala své jméno podle toho, že si sousedé společně poseděli a jedli koláče s mazáním pečené speciálně pro tento den. V té době také družba se ženichem obvykle navštívili rodinu nevěsty.

Starodávný zvyk vynášení Smrtky, symbolu zmaru, nemoci, zimy a všech nečistých sil od lidských sídel, dal název další, v pořadí páté postní neděli – **Smrtné**. Smrtka, s níž děvčata obešla vesnici, byla spálena, utopena ve vodě, nebo jinak zničena. Tuto obchůzku zachytil **přímo v Ledčicích** pan profesor Karel Rozum v roce **1916**, kdy mu paní Kateřina Součková vyprávěla: „*Tak patnáct děvčat se sešlo ráno kolem osmé hodiny ve statku na návsi, kde Smrtku ustrojily. Přední ji pak nesla ve výši, ostatní šly za ní od stavení ke stavení, od statku ke statku. V kročících pak do dvora, zpívaly následovně:*

*Smrt neseme ze vsi,
nové léto do vsi,
a ty, svatá Markéto,
dej nám pozor na žito
i na všecko obilí,*

*co nám Pán Bůh nadělí,
na zahradě, na poli,
pod kamny housátka,
za kamny koťátka,
ve stáji hřibátka.*

Pak, když dívky přešly všechny statky, šly Smrtku utopit. Hodily ji do Vovsovic rybníka na návsí. Ve statku dostávaly jablíčka, buchty a nějaký peněz. Úprava Smrti byla jednoduchá. Konec polena obvázály hadrem a naznačily uhlem obličej. Na tu hlavu nasadily starý slaměný klobouk. Pod hlavou dolů visela stará sukně. Nemělo to ruce ani nohy. Mimo to ještě všelijak byly přivěšeny pentličky, hadříky, vejdumpky a prázdné šneččí ulity.“

Šestou postní nedělí byla neděle **Květná**, kdy se v kostele světily čerstvé ratolesti vrbových proutků, kočiček, ovázané červenou stužkou. Konalo se tak na památku Ježíšova vjezdu do Jeruzaléma, kdy byl vítán palmovými ratolestmi. Posvěceným „kočičkám“ lidé přisuzovali magickou a léčebnou moc. Ve světnici je vkládali za obrazy a kříž jako ochranu proti blesku. Ve chlévech větvičky ochraňovaly proti nemocem dobytka a proti čarodějnicím, zapáchnuté do pole chránily před přírodními pohromami. Každý také měl spolknout jednu svěcenou kočičku proti zimnici a bolesti v krku. Na Květnou neděli si oblékl každý něco nového, třeba jen maličkost, aby kvetl jako růžička a „nepokakal“ ho beránek. U nás v Ledčicích se v tento den peklo zvláštní pečivo z pšeničné mouky, špetky soli a rozinek, kterému se říkalo **svítky** a podělovala se jím čeládka a děti. Pekli je tradičně i roudničtí pekaři. Zajímavé je, že v jiných oblastech mimo Podřipsko platil zákaz pečení z mouky, aby se „*nezapekl květ na stromech*“, tj. aby na rozkvetlé stromy nepřišel mráz.

Po Květné neděli přišel **Pašijový týden**, jehož každý den měl svůj zvláštní název. Začal **Modrým pondělím**, kdy byla omezena práce, pokračoval **Žlutým úterým** a **Sazometnou středou**. Ten den hospodyně prováděly velký úklid, kdy se vymetaly saze, bílila, leštila, cídila a umývala celá domácnost, čímž se zima a nepořádek vyháněly z příbytků. Smetí bylo vynášeno až za humna, aby se v obydlí nedržely blechy.

Na **Zelený čtvrtek** se vstávalo hodně brzy, lidé se umývali ranní rosou, aby se jich nedržely nemoci. Ten den se muselo sníst něco zeleného, nejčastěji polévka z jarních bylinek, jedl se chléb s medem na ochranu proti hadímu uštknutí, kousky chleba se házely také do studně, kvůli dobré vodě a dával se také zvířatům jako ochrana před nemocemi.

Hospodyně v Ledčicích pekly takzvané **jidáše** – pečivo z lepšího kynutého těsta ve tvaru smyčky (oprátky), spirály či kroucené točenice připomínající provaz, na kterém se biblický zrádce Jidáš oběsil. Někdy se jidáše pekly jako vdolečky nahoře propíchnuté vidličkou.

Na Zelený čtvrtek také ve vsi umlkly zvony. Říkalo se, že odletěly do Říma. Po celou dobu až do **Bílé soboty** pak měli místní kluci příležitost hrkat, řehtat, klepat, bouchat a jinak rámusit, aby zvony nahradili. Jejich rachtání bylo doprovázeno klasickou „honičkou“, hrou na Jidáše, a to k nemalému povyražení celé vesnice. Jidášem býval „*největší běhoun, který zakřičel: Já jsem Jidáš! A ostatní jej začali honit a volali: Ó, Jidáši, nevěrný, co jsi učinil, žes svého Mistra prozradil? Musíš za to šlapat bláto, co nejvíce, do čepice!*“

Následující **Velký pátek** byl dnem nejpřísnějšího půstu a smutku, neboť právě v pátek byl prý ukřižován Kristus. Byl to ale i den největších pověr a magických úkonů. Nerozdělával se oheň a tudíž se ani nevařilo a nepeklo. Nehýbalo se zemí, neoralo, nesilo a nesázelo. Nesmělo se prát, protože voda by se proměnila v Ježíšovu krev. Neprodávalo se, ani nedarovalo mléko, aby krávy nebyly očarovány. Do šatů se vsívaly speciální svěcené nitě na ochranu před zlými duchy a uhranutím. Podle pradávných pohanských pověr je Velký pátek také jediným dnem v roce, kdy se v době kostelních pašijových zpěvů otevírá země, rozestupují se skály a hory, které lidem vydávají svá tajemství a poklady. Dodnes se na Podřipsku udrželo přísloví, že „*na Velký pátek při pašiji hlase Říp hora otevírá se*“. Slavnou českou tradicí bývalo, že se na Velký pátek hrávaly lidové **Pašijové hry**, na jejichž provedení se podílela většina obyvatel vesnic, kteří si tak připomínali události posledních dnů Ježíše Krista, jeho umučení a zmrtvýchvstání.

O **Bílé sobotě** se zvony opět ujaly své povinnosti. Večer slavnostně vyzváněly **Vzkříšení**, kterým byl ukončen dlouhý čtyřicetidenní půst. Lidé třáslí kmeny ovocných stromů a prosili: „*Stromečku, obrod' se.*“ Ještě větší účinek prý mělo, když si o kůru stromu hospodyně otfela ruce umazané od těsta velikonočních mazanců. V domácnostech byly uhašeny všechny ohně a nový svěcený oheň – rozsvícená svíčka řečená **paškál** – se přinesl z kostela.

Na **Boží hod velikonoční**, velikonoční neděli, se v kostele světily pokrmy. Především mazance, beránci, vejce, chleba a víno. Svěcené jídlo se mělo jíst ve stoje a dostalo se z něj také zvířectvu, zahradě, polím a studnám. **Velikonoční pondělí**, původně zvané Červené, podle převládající barvy velikonočních vajec, už probíhalo v poněkud jiném duchu. Bylo až do pravého poledne ve znamení **pomlázky**. Mladé vrbové proutky, ze kterých se pomlázka pletla, symbolizovaly mladou jarní sílu, zdraví, blahobyt a krásu, které se šleháním přenášely na živou bytost. I tento zvyk má vztah ke Kristovi, neboť lidé jásající nad jeho zmrtvýchvstáním, byli rozehnaní metlami. Za vyšlehání (pomlazení) žen a dívek a přeríkání velikonoční koledy dostávali zástupci „silného pohlaví“ **malovaná vajíčka**. Vajíčka byla ve velké úctě a vážnosti, neboť symbolizovala zárodek nového života, znovuzrození, bezpečí a nesmrtelnosti. Nejužívanější barvou na kráslení vajec byla červená, rudá

jako krev. Hned za ní se řadila zelená, připomínající osení, tedy novou úrodu. Zdobení nebylo tak náročné a bohaté jako dnes. Ornamenty ale měly svůj ustálený význam – kresbičky špičaté zaháněly zlo, oválné znaky naopak přivolávaly dobro a lásku. Některá vajíčka na sobě nesla i milostné vzkazy a veršičky. Zdobných technik byla spousta. Připomenu kraslice batikované, vyškrabované, olepené slaměnými ozdůbkami či bezovou duší. Na Roudnicku, a speciálně v Ledčicích, se dělala tzv. „sejťovaná vajíčka“ zdobená bílou dužinou ze sítiny (ta hojně roste v Pomoklinách), sametem a mašličkami. Tyto ozdoby se lepily na vyfouklá vajíčka moukou rozdělanou ve vodě. Škoda, že už se takto nazdobené kraslice v naší obci neobjevují. I když, kdo ví, třeba se najdou nadšenci, kteří tuto tradici obnoví.

Ale vraťme se k Velikonocům. V pondělí odpoledne se ještě sešli dospělí u sousedského posezení, při kterém nesměl chybět tradiční **beránek** (symbol Krista), **mazanec** nebo **zajíček** („jako stvoření maličké, skromné, pokorné a sebe obětující“) z těsta. Touto chvílí velikonoční svátky končily a vládu nad vesnicí převzaly polní práce, při kterých již mnoho času na zábavu nezbylo.

Nás všechny, věřící i nevěřící, dnes jistě spojuje fakt, že Velikonoce jsou nesmírně krásným jarním svátkem. Už jen názvy jeho dnů v sobě nesou cosi magického, tajemného a duchovního. A tak si upřímně popřejme opravdu „šťastné a veselé svátky“, jak se říká u nás na Podřipsku. A chcete-li si tak trošku „začarovat“, zakopejte jedno zdobené velikonoční vajíčko někde na své zahradě. Za sto let se prý určitě změní ve vajíčko z ryzího zlata. Jen nesmíte zapomenout, kam jste ho zahrabali. (IP)

Senior klub – legionáři a cestování po Vietnamu

Válčili jsme po boku našich legionářů a také se toulali krásnou vietnamskou krajinou a mohli alespoň očima ochutnat lákavé tropické ovoce či pikantní pokrmy.

Poslední březnový čtvrtek se U Cinků sešel Senior klub, prostě ledčičáci, kteří už více pamatují a mají tudíž bohatší zkušenosti než mladší spoluobčané. Část pozdního odpoledne se ponořili do naší minulosti, přesněji do doby, kdy se vytvářely československé legie. Poslechli si něco z jejich historie, díky Ivance Plickové se seznámili s dobovými stejnokroji a fotografiemi z frontových zákopů. Mohli si dokonce prohlédnout bezmála sto let starou modlitební knížku, kterou vojáci Rakousko-uherské monarchie dostávali, když rukovali na fronty první světové války, ale také si pročíst polní poštu, kterou dědeček ledčické knihovnice Jan Vrzal, posílal své ženě Františce z italské Piavy.

Po návratu z procházky našimi dějinami se posluchači přemístili do sálu v horním patře, kde pro ně zajímavé povídání o svém putování dalekým a pro nás neobvyklým Vietnamem připravili cestovatelé Filip Snášel a Zdeněk Beran. Ve skoro dvouhodinovém poutavém vyprávění, které provázely snímky zachycující malebnou krajinu se skalnatými horami, se zelenými údolími s rýžovými poli, se životem na deltě Mekongu nebo s císařským palácem v sídelním městě Hue, se přítomní stali cestovateli a probádali tuto vzdálenou exotickou a pro našince tajuplnou zemi, z níž pocházejí i paní Tuyet Tran Thi a její muž Hai z ledčického obchodu, doslova od severu k jihu. Věříme, že v některém z dalších setkání v Senior klubu se vydáme do jiných neobvyklých zemí.



Podřípáček



Vítání jara



Noc s Andersenem





POHLED DO HISTORIE

Vzpomínka na Otakara Špecingera

Před krátkým časem jsem se dozvěděla smutnou zprávu, že ve středu 12. března 2014 v požehnaném věku devadesáti let zemřel dlouholetý nezištný přispěvatel a „dopisovatel“ Ledčických novin, pan Otakar Špecinger. Když jsem mu v srpnu minulého roku blahopřála k jeho devadesátce, svěřil se mi se svými zdravotními problémy a těšil se na to, až pominou a on se bude moci opět vrátit ke svému koníčku – historii našeho regionu. Poté, co vyšla publikace „*Ledčice na Podřipsku v proměnách času*“, kterou jsem mu za jeho mnohaletou podporu a přátelství věnovala, mi napsal: „*Pouze „prima vista“ nadšeně sděluji, že jste napsala báječnou knihu, která si zaslouží obdiv a úctu. Právě ona bude doslova ještě po tisíci letech v krajině našeho společně milovaného Podřipska připomínána a citována. Gratuluji Vám a jsem velice rád, že právě toto kultivované a jazykově i obsahově bohaté dílo z Vašeho pera tady u nás vyšlo...*

... S mnoha přáními dobra a v úctě Váš Otakar Špecinger“

Kralupský rodák Otakar Špecinger spatřil světlo světa 29. srpna 1923 ve vytyřbené rodině, která jej od útlého dětství vedla k poznávání historie a umění. Po absolvování místní obecné školy a maturitě na zdejší gymnáziu (1942) působil až do konce 2. světové války v Libochovicích, kde se účastnil protinacistického odboje. S mírem se dostavila i jeho touha po dalším vzdělávání, a tak se zapsal na Vysokou školu hospodářských věd. Promoval v roce 1950 a získal titul inženýra. Později se stal ředitelem kralupského podniku na výrobu barev a laků, kde působil nepřetržitě až do roku 1983, kdy odešel do starobního důchodu.

Po celá dlouhá léta se přitom Otakar Špecinger intenzivně podílel na kulturně společenském životě Kralupska, a to jako amatérský historik, publicista, ale také coby divadelní ochotník, muzikant a neúnavný organizátor. Málokdo také tuší, že byl obstojným malířem a že namaloval stovky žánrových obrázků i větších pláten, z nichž mnohé byly inspirovány právě naším krajem.

Do povědomí skutečně široké veřejnosti se však inženýr Špecinger zapsal bezpočtem svých fundovaných článků, které vycházely v novinách, časopisech a odborných periodických sbornících. Jako regionální (a mnohdy nadregionální) dějepisný a vlastivědný publicista věnoval svůj vytyřbený cit pro historické vědy nejednomu z míst naší krásné vlasti. Poutavým způsobem dokázal zpracovat a publikovat často i zapomínaná či nepřilíhší „populární“ témata.

Vydal vynikající sborníky a publikace o Obříství, Sazené, rodných Kralupech, Velvarech, Veltrusech a dalších místech zdejšího kraje. Ze stránek jeho knih se čtenáři dovídají nejen o historii, významu a zajímavostech té které lokality, ale také o desítkách významných osobností, jež připomenul, nebo „znovuobjevil“. Z nich nemohu nezmínit například malíře Jiřího Karse, Ladislava Čepeláka, Oskara Brázdu, spisovatele a básníky Vrchlického, Máchu, Štorcha, Kratochvíla, četné sochaře, hudebníky a pěvce, příslušníky místní šlechty (Florian Gryspek, Chotkové) a mnohé další významné osobnosti naší minulosti včetně jedné z nejmilovanějších – Jaroslava Seiferta.

Špecingerovy práce mají sice většinou popularizační ráz, ale jsou také bezesporu objevnými studii vzniklými na základě důkladného, pečlivého a systematického badatelského hledání v archivech, odborné literatuře a pozůstatostech.

Díky opakovaným studijním pobytům v rakouských a českých archivech se Otakar Špecinger dopátral mnoha nových poznatků a nečekaných zjištění o leckteré dějinné události (např. o tragickém náletu na Kralupy 22. března 1945, Vzorkovém veletrhu - prvním na světě -, který se konal roku 1754 ve Veltrusech, o památných severočeských bitvách, o stfětech podřipských evangelíků s katolíky a mnohém dalším). Velmi zajímavé byly jeho, svého času nesmírně populární, rozhlasové besedy na stanicích Praha a Ústí nad Labem, kdy se projevoval jako velmi zasvěcený, vzdělaný, charismatický a kultivovaný vypravěč.



Velmi vzácná je Špecingerova rozsáhlá korespondence s mnoha významnými osobnostmi (J. Seifert, V. V. Štech, M. V. Kratochvíl...), se kterými se často i setkával, zrovna tak jako jeho perfektně utříděný osobní archiv.

Tento vzácný člověk žil ve svém kralupském bytě velmi skromně a až do své smrti se zabýval svou celoživotní zálibou, naší minulostí. Stejně skromně a neokázale, bez smutečního obřadu, si přál také odejít. Týden před svou smrtí mi poslal útlý spisek, jakýsi „samizdat“, nazvaný „Vybrané vzpomínky“, z nichž si dovolím čas od času pár řádků v Ledčických novinkách ocitovat.

Pan Otakar Špecinger nebude nikdy zapomenut. Čest jeho památce. (IP)

670. výročí kamenné dámy z Pražského hradu

Když se v roce 1344 „Otec vlasti“, císař Karel IV., rozhodl vystavět v Praze katedrálu, dopředu věděl, že se její dostavby nedožije. Stavba ve třech různých etapách trvala téměř 600 let. A tak už středověk a doba králů byly minulostí, když se katedrála svatých Víta, Václava a Vojtěcha roku 1929, v čase 1000. výročí smrti patrona české země knížete Václava, zaskvěla v celé své nezaměnitelné kráse a monumentálnosti. Díky žebrovým klenbám, vysokým štíhlým pilířům, lomeným obloukům, pestrobarevné výzdobě a nádherným vitrážovým oknům se toto dílo dávných i současných architektů a umělců stalo jedinečným příkladem čistého gotického slohu. Vysoko nad Prahou je dnes panorama bývalého pahorku Žiži se všemi paláci a pohádkově krásným chrámem nejfotografovanějším místem naší Matky měst.

Stejně jako s koncepcí Nového Města, tak i s projektem katedrály, císaři Karlovi pomáhal Matyáš z Arrasu, kterého později nahradil Petr Parléř. Dne **21. 11. 1344** v dosavadní románské bazilice, která stála již tři sta let nad hrobem svatého Václava (dnešním skutečným srdcem chrámu), první pražský arcibiskup Arnošt z Pardubic spolu s Janem Lucemburským a jeho syny Karlem a Janem Jindřichem, slavnostně položili základní kámen ke „*kostelu všech kostelů*“, jak stojí v zakládací listině. Třebaže se stavba s přestávkami protáhla až do roku 1929, nic jí to neubírá na kráse a duchovní síle. Jakoby se zde zhmotnily úžasné lidské vlastnosti a dovednosti, jejich vděk a úcta k životu, moudrost, poznání, nesmírná pracovitost, fantazie, pokora, ale i jakýsi vnitřní pocit „povinnosti“ předat to všechno dalším generacím.

Třebaže už „kamenné dámě“ táhne na sedmou stovku let, pořád je úchvatná, charizmatická a nepřehlédnutelná. Její tři věže shlížejí do krajiny pod ní a drží stráž. Bdí nad městem, ale i nad námi všemi. Katedrála se stala středobodem českých zemí a zjevným znamením národní a státní identity. V žádném jiném monumentu nejsou tak výrazně zapsány naše dějiny, jako právě tady. Při pohledu na ni nelze nevnímat její „svatozář“, aureolu, která z ní vyzařuje.

Protože se blíží oslavy 670. výročí založení svatovítského chrámu, doporučuji vám všem jeho návštěvu. Bude-li zájem, můžeme vyrazit společně, takže bychom nepotřebovali placeného průvodce. Jelikož se následovníkům Karla IV. na světském i církevním „trůnu“ nepodařilo domluvit, zda je toto srdce naší země „papežovo nebo císařovo“, zcela ostudně přístup do jeho prostor zpoplatnili. A tak si dovolím malou radu. Využijme jedné věty ve smlouvě mezi státem a církví, kde se říká, že „*návštěvy církevních osob, poutníků a věřících zpoplatněny nejsou*“. Buďme tedy poutníky či věřícími (jak se to dá zjistit, že ano?) a pusť nás do celé katedrály zdarma. Zcela v kontextu se slovy: „... *kěž budova ta připomíná nám žádoucí skálopevnou celistvost naší osvobozené vlasti a uvádí nám na paměť vznešené ideály, k nimž povznášení se má drahý národ náš*“, která přenesl 28. 9. 1929 biskup Antonín Podlaha, když veřejnosti katedrálu předával. (IP)

Výstava k 100. výročí Velké války

V souvislosti se záměrem uspořádat v naší obci výstavu ohlížející se za minulostí před 1. světovou válkou, v jejím průběhu a po ní, prosíme všechny spoluobčany o zapůjčení či věnování svých dobových rodinných fotografií, předmětů denní potřeby, rodinných dokumentů a podobných reálií. Vítány budou jakékoliv snímky, zachycující také místní stavení, zákoutí obce, společenské akce, rodinné oslavy, portréty apod. Zapůjčené fotografie budou šetrně digitalizovány a pro potřeby výstavy vytištěny ve větším formátu. V rámci popisu ke každému snímku bude samozřejmě uvedeno i jméno jeho majitele.

Pokud vlastníte také další vhodné předměty (zápisky, deníky, dobové suvenýry, tisk, korespondenci, pohlednice, svaté obrázky, hračky, oblečení, uniformy, památky z války apod.), prosíme o jejich zapůjčení.

Aby mohla být včas provedena finální etapa zmíněné výstavy, bude dobré, přinesete-li výše uvedené materiály na obecní úřad co nejdříve. Velmi vám všem děkujeme.